Refugiats

JOSEP CAMPMAJÓ

Les famílies fugen de casa per por de ser víctimes dels assassins fanàtics que avancen cruelment en nom d'una epifania bàrbara o dels defensors desesperats d'un règim decadent, moribund i deixat de la mà de tots els déus. Driblen cossos morts que han tingut pitjor sort i, malgrat tenir les forces tan enrunades com els pobles que creuen en llur èxode, proven de no deixar als seus infants sense un mos amb què enganyar la gana. Quan arriben a la frontera europea més propera són rebuts amb ?menyspreu. Són maltractats i denigrats pels guàrdies de la barrera quasi tant com pels salvatges que els han fet fora de casa. Alguns, sabent-se perdedors i abandonats, accepten la temporalitat incerta d'un camp de refugiats. Es molt més del que tindran els morts. Aquest magatzems d'indignitat es diuen Argelers, Barcarés, Sant Cebrià, Rivesaltes, Gurs, Bram, Agde, Setfonts, Vernet d'Arieja...

Entre 1936 i 1938 Girona va acollir vora de 3.000 refugiats. 3.000! Es van repartir entre quatre convents de la ciutat convertits en centres d'acollida i en nombroses cases particulars. L'Ajuntament, amb l'ajuda de donacions particulars, i posteriorment la Generalitat de Catalunya, van assumir el cost de mantenir-los durant més de dos anys. El cost incloïa l'alimentació, el personal que es cuidava de l'organització quotidiana, el servei mèdic, l'escolarització i l'enterrament dels que morien lluny de la seva terra. Als desplaçats se'ls va ocupar en feines de manteniment dels convents d'acollida i en serveis per a la mateixa comunitat. Tothom tenia clar que aquella organització era necessària però temporal. Els refugiats no migraven, refugiaven les seves vides. Els gironins refugiaven, no feien caritat. De fet, molts d'ells van haver d'assumir el mateix paper l'any 1939 fugint cap a França i acabant a Argelers, Barcarés...

Potser pensàveu que parlava dels sirians al principi, oi? No home, no! Dels sirians en podem parlar d'aquí a 80 anys tot explicant una història llunyana. Una anècdota. D'aquelles que no van amb nosaltres.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/04/05/refugiats/775982.html?utm_source=rss